

vilde hæmme dens Virksomhed og i Virkeligheden ogsaa vilde betage Tilshynet noget af dets Betydning, idet det saa kommer for sent til at kunne faa foretaget noget.

Endelig har man i Folketinget indsat en Bestemmelse om, at Foreningen skal være traadt i Virksomhed inden den 1ste Januar 1896, men denne Frist, tror jeg, er sat altfor kort, til at Foreningen kunde føres ud i Livet til den Tid, saa det er ogsaa en af Grundene; hvorfor jeg ikke tror, at Industrien vil kunne drage Nytte af Forslaget i den Form, hvori det foreligger. — Jeg anerkender imidlertid, at det er et væsentlig Skridt fremad, og anbefaler Sagen paa det bedste til det høje Tings Velvilje.

P. G. C. Jensen: Landstinget har for et Par Aar siden vist denne Sag sin Interesse ved at vedtage det Lovforslag, som den Gang forelaa, og jeg skal særlig bemærke, at det skuldes Landstingets Affattelse af § 1 Litra b., som den nu foreligger i det af Regeringen fremsatte Forslag, at man kom ind paa Grundtætningerne for Udfindelsen af Værdien af Fabriksbygninger. Det har nemlig altid været en Indvending mod denne Sags Fremme, at man vanskeligt kunde udfinde en virkelig staaende Værdi for Ejendomme, der havde en saa speciel Indretning som Fabrikker have. Det var imidlertid her i Landstinget, at man fandt et Udtryk for den Maade, hvorpaa man skulde gaa frem for at finde den til Grund liggende Værdi af Ejendommen, altsaa den Værdi, som Ejendommen maatte antages at have uden Hensyn til den specielle Industri, som i det givne Øjeblik drives i den. Dette Punkt er nu altsaa i det væsentlige fulgt af Folketinget, som imidlertid har knyttet nogle Bemærkninger og Tilføjesler dertil, som den ærede Minister allerede har nævnt, og som jeg senere et Øjeblik skal komme tilbage til. Men lige saa sikker som jeg er paa, at Landstinget ogsaa fremdeles vil vise Sagen Velvilje, lige saa enig maa jeg være med den højtærede Minister i, at dette Forslag, saaledes som det foreligger, kan Landstinget ikke tage. Der er indført saa mange Bestemmelser deri, at det vilde blive en altfor stor Byrde for Industrien, dersom den skulde ordne sine Kreditforhold overensstemmende hermed. Den ærede Minister har allerede gennemgaaet adskillige af disse Bestemmelser, og det er væsentlig alle dem, der maa tages Hensyn til i denne Henseende.

Jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger og der i blandt den, at ligesom forrige Gang, da Sagen var til Behandling, vilde Lands-

tinget sikkert heller ikke nu være med til at indføre den Forskel, som Folketinget har gjort i § 1 b., om det er en toldbeskyttet Industri eller en ikke-toldbeskyttet Industri, der drives i vedkommende Fabrik. I og for sig kunde man jo ikke være særdeles meget mod en Bestemmelse som denne, hvis det var muligt at sikre sig en fornuftig Udførelse af den, men, som allerede bemærket af den højtærede Minister, vilde det være overmaade vanskeligt at udføre denne Bestemmelse i Praxis, fordi det maatte fordres, at hovedet ingen Del af de Genstande, som tilvirkedes i Fabrikken, vare toldbeskyttet. Men principielt set, maa jeg i det hele sige, at jeg hnder ikke en Bestemmelse som denne, thi det kommer virkelig ikke Sagen ved, om det er en toldbeskyttet Industri eller ikke. Hvad der er toldbeskyttet i Dag, kan være anderledes beskyttet en anden Dag, og man kan ikke vide, hvorledes det i det hele vil stille sig dermed. For saa vidt som det er Meningen at opfordre vedkommende Burderingsmænd eller vedkommende Kreditforenings Bestyrelse til at være opmærksom paa, at der jo kan indtræde Forandringer i Lovgivningen om Tolden, tror jeg, det er noget, man ikke behøver at udrykke paa den Maade i et Lovforslag. Det er noget, en saadan Bestyrelse af sig selv vil vide; det er en selvfølgelig Ting, at man ikke kan gaa ud fra, at en Toldbeskyttelse altid vil vedblive at være aldeles af samme Bestaafenhed som i et givet Øjeblik. Derfor tror jeg, at det i Princippet er uheldigt at sætte en saadan Bestemmelse ind i en Lov som denne, og jeg synes ikke heller, man skulde indlade sig paa fra dette Tings Side at vedtage et Lovforslag, som indeholdt en saadan Bestemmelse.

Medens man ved Behandlingen her i Rigsdagen, særlig ogsaa i dette Ting, af Forslag, der vedrøre Realkredit, har taget Hensyn til at gøre Forholdene saa overkommelige som muligt for de vedkommende og indrette det saaledes, at man gjorde det let at benytte den tilstedeværende Afgang til billige Penge, ja maaste endogsaa udvide denne Afgang, er man ved Behandlingen af dette Lovforslag gaaet den modsatte Vej og har tværtimod gjort det saa byrdefuldt og saa tungt som muligt at faa indrettet en saadan Laaneanstalt som denne. Der bør ikke være en saadan Inkonsekvens i Behandlingen af disse Spørgsmaal. Man bør ikke vise en saadan Mangel paa Interesse for Industrien, Fabrikkerne og Haandværket, som ogsaa kommer ind under dette, ved at lægge det Hindringer i Vejen; og man bør saa meget mindre gøre det, som der jo ikke er Spørgsmaal om, at de Obligationer, der